

gaa en stor Feil, hvis vi overhoved vilde benytte denne Veilighed til at formindste Statens Indtægter, og naar jeg udtaler dette, er det naturligvis ogsaa min Hensigt at begrundede det. Jeg vilde jo nødig, især i Modtætning til saa at sige det overveiende Flertal af Medlemmerne i dette Thing, udtale en saadan bestemt Mening, naar jeg ikke kunde begrunde den paa bestemte Kjendsgjerninger. Inden jeg dog kommer ind derpaa, skal jeg bringe tilbage i Erindringen, hvad der ganske vist navnlig i Begyndelsen af Forhandlingen kom frem, men som senere synes at være soundet bort, nemlig hvad det er; dette Lovforslag eller denne Samling af Lovforslag faktisk gaar ud paa. De gaa ud paa at forhøje forskjellige Satser, som Alle og Enhver fornuftigvis maa anerkjende for at være Luxusafgifter, enten fordi de Forbrugsartikler, der er Tale om, alene saa at sige forbruges af de velhavende Klasser, eller ogsaa fordi de ere af den Art, at de, om end de tillige forbruges af de mindre Velhavende, saa dog paa ingen Maade kunne betegnes som Livsformødenheder. Jeg skal minde om, at hvor vi have en væsentlig Forhøjelse i Toldlovsforslaget, er det ved Vin, Spiritus, Tobak, syltede og krydrede Frugter, Kakao, Spiisevarer og The og Lidt paa Galanterivarer og andre forskjellige Satser, og at der dernæst i de andre Lovforslag er Tale om at forhøje Brændevinsafgiften til det Beløb, man oprindeligt i sin Tid har tænkt, den skulde være, da man gav den første Brændevinsbeskatningslov af 1851, kun lidt udover det, man dengang beregnede skulde være Brændevinsafgiften, og endelig en Beskatning paa bairisk Öl. I Modtætning hertil staa jo de forskjellige enten Medsættelser eller fuldstændige Ophævelser af Satser, som enten angaa ligefremme Fornødenhedsartikler eller Artikler, som maa siges at have stor Betydning for Udviklingen af Industrien, og det netop ogsaa af den Slags Industrier, der have ganske almindelig Betydning for Alle i Landet og følgelig ogsaa for de Klasser i Samfundet, som kunne siges at trænge til, at der ydes dem al den Vættelse, der fornuftigvis kan gives. Jeg skal blot henpege paa Kul og Metaller, Lømmer og Træ, Salt, Ris, Stenolie, Citronerodder, Fjer og Dun, forskjellige Manufakturvarer, omendstjøndt disse dog ikke i nogen stor Grad, tørrede og saltede Eild. Det er Altsammen Varer, som, naar man gaar nærmere ind paa at undersøge dem, maa siges hver for sig at være af den Natur, som jeg har karakteriseret dem, uden at jeg dermed vil have sagt Noget om, hvorvidt det ikke kunde være ønskeligt at gjøre nogle yderligere Omsætninger. Naar jeg nu stod paa det Standpunkt som ærede

Medlemmer, der have udtalt sig for betydelige Medsættelser af det samlede Stattebeløb og altsaa mente, at vi kunde og burde nedsette Statens Indtægt betydeligt, vilde jeg dog sige til mig selv: Det er et Ønske, jeg har, og som jeg vil stræbe efter at faae gennemført; men jeg vilde tillige sige til mig selv: Ere de Fremstridt, vi vide, at vi kunne naae, dog ikke saa store, selv om det skulde vise sig, at vi ikke kunne sætte vore Ønsker om større Stattenedsættelser igjennem, at det vilde være uforvarsligt, om vi ikke til Syvende og sidst tog den Beslutning: Lad os dog tage dem. Fordi man ikke kan faae Alt, hvad man ønsker og i og for sig anser for rigtigt, saa, naar man kan faae Noget, som er et betydeligt Fremstridt, hvorfor skulde man da ikke tage det. Ærede Herrer maa huske paa, at Spørgsmaalet for dem er et Andet, end det er for deres Bedkommende, som mene, at man ikke bør opgive nogen Indtægt for Statskassen. Spørgsmaalet er nemlig for ærede Herrerens Bedkommende, om man kan faae det Fremstridt, der ligger i Toldloven med tilhørende forskjellige Love og tillige faae en Medsættelse, altsaa to Goder, medens Spørgsmaalet for vort Bedkommende er et helt andet, nemlig det, om vi skulle tage dette Onde, som vi betragte en Medsættelse af Statsindtægten for at være, for at faae de Goder, som vi ogsaa maa indrømme ligge i Lovforslaget. Vor Stilling er saaledes af en helt anden Bestaaffenhed end de ærede Herrerens.

Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre herved eller ved Enkeltheder i Lovforslaget, men vende mig til det, som under den givne Stilling hovedsagelig ligger mig paa Hjerte, nemlig det store finansielle Spørgsmaal. Ogsaa i denne Henseende er naturligvis en meget betydelig Del af, hvad jeg kunde have at sige, lettet ved Udtalelser, som jeg idetmindste paa mange Punkter kan slutte mig til, og som ere komne frem fra min ærede Sidemand (Aaberg) og ligeledes fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (F. Hage), som begge havde Ordet i Ordags. Men jeg tror dog, at jeg om det finansielle Spørgsmaal kan give et lille yderligere Bidrag, som kan supplere disse Herrerens Udtalelser, og som jeg ikke antager det for rigtigt at tilbageholde. Jeg skal senere komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er fornuftigt, naar man overveier finansielle Forhold og finansielle Reforme, at indskrænke sine Betragtninger til det Dieblit, i hvilket man staa, eller om man ikke fornuftigvis bør tage med under sine Betragtninger ogsaa Fremtiden, vel ikke den Fremtid, som ligger saa langt ude, at man ikke